

CHÙM THƠ 226
CN 14 TN B 05-7-2015
PM. CAO HUY HOÀNG

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô (Mc 6, 1-6).

Khi ấy, Chúa Giêsu trở về quê nhà và các môn đệ cùng theo Người. Đến ngày Sabbat, Người vào giảng trong hội đường, và nhiều thánh giả sùng sốt về giáo lý của Người, nên nói rằng: "Bởi đâu ông này được như vậy? Sao ông được khôn ngoan như vậy? Bởi đâu tay Người làm được những sự lạ thể ấy? , anh em với Giacôbê, Giuse, Giuđa và Simon sao? Chị em ông không ở với chúng ta đây sao?" Và họ vấp phạm vì Người.

Chúa Giêsu liền bảo họ: "Không một tiên tri nào mà không bị khinh bỉ ở quê hương, gia đình họ hàng mình". Ở đó Người không làm phép lạ nào được, ngoại trừ đặt tay chữa vài bệnh nhân, và Người ngạc nhiên vì họ cứng lòng tin. Người đi rảo qua các làng chung quanh mà giảng dạy.

Đó là lời Chúa.

BA CHUÔNG

TỪ CHUYỆN VỀ LÀNG MÌNH

Về làng mình, bị làng mình khinh miệt
Ngôn sứ sao? Chàng thợ mộc trắng tay!

....

Môn đệ không hơn Thầy
Tôi tớ không hơn chủ
Đau khổ đời con biết bao nhiêu là đủ
Cho kịp bằng Người con đã nguyện bước theo

Sao con vẫn trách than phận mình nghèo
Buồn bã mãi chiều gieo neo khốn khó
Sao con mãi mơ màng ngày giàu có
Mộng quyền cao, chức trọng, khát vinh danh

Còn bao lâu theo mê tục đồ dành
Con chẳng xứng là chứng nhân Nước Chúa
Là môn đệ, không sợ mình tàn úa
Một vui mừng vác thập giá Thầy trao

Trong mắt mọi người, con ở trên cao
Là đời hiển tể hơn là ngai quyền lực
Con chết đi cho người người hạnh phúc
Hơn là người người phải phủ phục dưới chân con

Xin cho con lòng khiêm nhượng sắt son
Như Thầy đã vì yêu mà bước xuống
Con sẽ đi giữa đoàn chiên sâu muện
Dâng đời mình cho sâu muện lắng vơi

Cho con yêu thập giá nhất trên đời
Vui vinh dự bị người người khinh miệt
Dẫu đời con có ngàn lần thua thiệt
Đến ngàn năm cũng không thể hơn Thầy...

Ba Chuông, 03-7-2015

HƯƠNG NAM

XUÔNG BÊN ĐỜI CÙNG THẤP

Những ý định lớn lao của Chúa
Được tỏ bày trong sự bé nhỏ của Người Con
Những chương trình vĩ đại, những kỳ công
Được thực hiện nơi cõi lòng khiêm hạ

Tình yêu thương tựa trời cao biển cả
Được gửi trao nơi dạ thật tâm thành
Kế hoạch lạ lùng trong ngọn cỏ xanh
Nơi cùng thấp, người vô danh tiểu tốt

Một Thiên Chúa bỗng hóa thân đường đột
Thành phàm nhân thâm lặng gót phiêu du
Giữa nhân gian phía góc tối mịt mù
Trong danh bạ, tên Giê-su cuối sổ

Người mỗi mồn chờ niềm vui hạnh ngộ
Cùng sẻ chia tình cứu độ chứa chan
Mấy ai hay trong tấm áo cơ hàn
Là Thiên Chúa, Đấng cao sang tuyệt đối

Mấy ai biết trong vũng lầy tội lỗi
Có chân dung Đấng Cứu Rỗi trần gian
Người cúi mình gánh lấy những tân toan
Gánh cả những lời hàm oan khinh miệt

...
Ôi Giê-su, chỉ vì yêu tha thiết
Người xấu đi cho con đẹp tinh khôi
Người nghèo đi, con giàu có muôn đời
Người thấp bé cho con nên cao trọng...

Người nhục nhã cho con đầy hy vọng
Người đón đau, con sức sống tràn dâng
Người cô đơn, con hạnh phúc vô ngần
Người hèn hạ, con thần thiêng nhiệm lạ

Chúc tụng Chúa muôn muôn đời cao cả
Xin cho con ơn nhận biết chính Người
Trong phận tầm thường, nhỏ bé, nổi trôi
Lòng khiêm nhượng xuống bên đời cùng thấp...

Hương Nam, 03-7-2015

HỒ GIANG A

ÔI CON MẮT CỦA EM!

“Bởi đâu ông ta được như thế? Ông ta được khôn ngoan như vậy, nghĩa là làm sao? Ông ta làm được những phép lạ như thế, nghĩa là gì? Ông ta không phải là bác thợ, con bà Maria, và anh em của các ông Giacôbê, Giôxết, Giuđa và Simôn sao? Chị em của ông không phải là bà con lối xóm với chúng ta sao?” (Mc 6, 2-3)

Em nào có lạ gì chàng trai ấy
Ngày hai buổi miệt mài đục với cưa
Giọt mồ hôi lóng lánh bức phen thưa
Ngừng dăm phút chén trà vừa hương ngọt

Em nào có lạ gì làng bô ngót
Ngót bờ rào từ trước tới tận sau
Vui cả nhà, cơm thanh đạm canh rau
Ai cũng thế lắm cơ cầu nghiệt ngã

Em nào có lạ gì ngày tắt tả
Sớm tinh mơ ai hồi hã ra vườn
Mướt mồ hôi mặt trời đậu trên lưng
Chiều sẫm tím dạ lưng chùng qua bữa

Em nào có lạ gì đêm nung lửa
Làn gió nghiêng chẳng đủ mát em thơ
Cánh quạt nan học thuộc chữ i tờ
Rung mắt lệ mẹ chờ con lớn khỏe

Em nào có lạ gì thân với thế
Cả một làng nghèo tẻ kiếp cùng đình
Không một ai vươn lên nổi chính mình
Làm gì có anh tài hay hảo hớn

....

Và em đã định hình loài trọng vọng
Theo kiểu nhìn của con mắt trần gian
Người em mong, phải giàu có cao sang
Mới có thể ban cho em hạnh phúc

Ôi con mắt của em, loài phàm tục
Muốn dựng nên một Thiên Chúa theo ý em
Nào có hay Chúa rất đỗi khiêm nhường
Ngài yêu thích điều tầm thường bé nhỏ...

ả giang hồ, 30-6-2015

TRONG BÉ NHỎ, TÂM THƯỜNG

con mãi dõi mắt nhìn lên Ngài, lạy Chúa
chỉ có Ngài mới thấu hiểu thân phận con
còn người quê hương, cùng xóm, cùng thôn
vừa thấy con đã buông lời khinh miệt

bởi ai cũng nghĩ rằng họ rất biết
cha mẹ, họ hàng, người thân thiết của con
vốn hạng cùng đinh, thấp kém, tầm thường
chẳng có một ai giàu sang phú quý

trong mắt mọi người, con dở hơi, kỳ dị
con nhà nghèo có nghĩa lý gì đâu
mà nói chuyện cao siêu, huyền bí, nhiệm mầu
còn bày vẽ rêu rao, cùng phép lạ...

con mãi dõi mắt nhìn lên Ngài, lạy Chúa
chỉ có Ngài mới thấu hiểu thân phận con
lìa cõi trời cao, con bỏ cả ngai vàng
Ngài muốn con nên bần hàn khiêm hạ

này con xin dâng kiếp đời nhục nhã
vì Tin Mừng chịu đày đọa tẩm thân
đầu có khinh miệt giữa gian trần
con vẫn mãi xin vâng và khiêm hạ

để thánh ý Ngài làm nên điều cao cả
trong đời con rất bé nhỏ tầm thường

ả giang hồ, 01-7-2015

EM KHÔNG NHẬN RA CHÀNG

"Có một vị đang ở giữa các ông mà các ông không nhận ra" (Ga 1, 26)

Hỡi người em mong đến run rẩy bởi hỡi
Chàng trốn nơi đâu em không nhìn thấy
Trước mắt em chỉ một người ngây dại
Hạng cùng đinh mà lại nói tiên tri

Tay nhân gian sao có thể diệu kỳ
Bao phép lạ thật huyền vi màu nhiệm
Chàng trốn nơi đâu sao chàng không đến
Để người này làm sao xuyên lòng em!

Nửa tin nửa ngờ, bởi người ấy rất quen
Cùng làng xóm thấp hèn bên đời cũ
Ba mươi năm như lặng lẽ ủ rũ
Vẫn nhịp đều tiếng gõ đục, tiếng cưa

Cứ nhìn người lại nhớ những năm xưa
Căn nhà nhỏ dưới bóng dừa đóm nắng
Qua khe lá ánh trắng vàng thắm lặng
Rớt xuống đời hạt ngó ngần, ngã nghiêng

Sao không đến, chàng giàu có của em?
Để lòng em thỏa cơn thèm hạnh phúc

...

Tiếc cho em, hoài cơn mê phàm tục
Chẳng nhận ra chàng đã đến bên đời
Trong tầm thường, trong nghèo khó, nhỏ nhoi
Mà chứa đựng cả Ôn Trời Cứu Thế

ả giang hồ, 02-7-2015

M. SAO KHUÊ

NGẠC NHIÊN CHƯA!

Ngạc nhiên chưa!
Chàng thợ mộc năm xưa!
Im hơi lặng tiếng mấy chục mùa ẩn nhẫn
Nay rao giảng một tình yêu vô tận
Cứu con người khỏi số phận te tua

Ngạc nhiên chưa!
Chàng thợ mộc năm xưa!
Tay đục, tay cưa nay tay làm phép lạ
Tay chữa lành bao đau thương vất vả
Tay trao ngàn ân lộc tựa sương mưa

Ngạc nhiên chưa!
Chàng thợ mộc năm xưa!
Khuất góc xa nơi quê mùa chân chất
Nay là đường, là sự sống, là sự thật
Là xót thương như gió mát khẽ đưa

Ngạc nhiên chưa!
Chàng thợ mộc năm xưa!
Rất khiêm nhường rất nhân từ hiền hậu
Là bình yên trong biển đời giông bão
Là vui mừng giữa sầu muộn chưa bưa

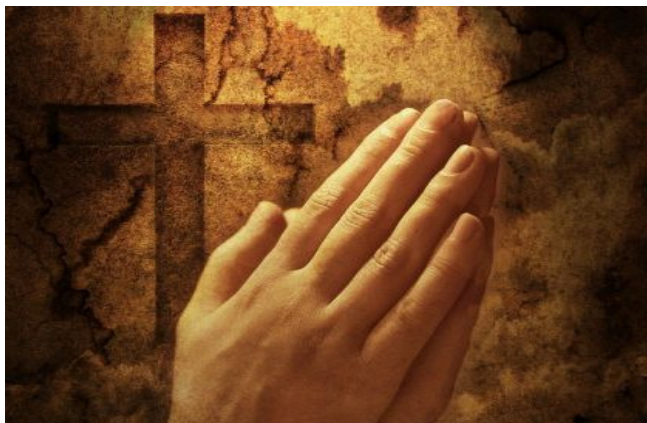
Ngạc nhiên chưa!
Chàng thợ mộc năm xưa!
Là Thiên Chúa lại cũng vừa người thế
Chịu đấm mình trong kiếp đời dâu bể
Làm cùng đing chuộc lại cuộc tình thua

Ngạc nhiên chưa!
Chàng thợ mộc năm xưa
Là hiến lễ khai mùa ơn cứu rỗi
Nào ai đã lỡ một lần chê chối
Mau thành tâm sám hối xin thứ tha

Đổi mới lòng mình, nhìn và nhận ra
Chúa ở giữa chốn ta bà cùng cực

M. Sao Khuê, 03-7-2015

CHÚA KHIÊM NHƯỜNG, CON KIÊU CĂNG

Chúa là tuyệt đối khiêm nhường
Còn con nhỏ bé, tầm thường mà kiêu căng
Chỉ muốn hơn, chẳng muốn bằng
Dẫu là xác đất vật hèn mong manh

Biết mai kia sẽ tan tành
Mà không dùng mộng công danh hảo huyền
Suốt đời chẳng được bình yên
Bởi lòng thèm khát chức quyền trên cao

Tin ai đáng mặt anh hào
Thờ ai giàu có bảnh bao hơn người
Dễ khinh, nguyên rửa, chê cười
Ai kia khôn khổ bên đời điêu linh

Hôm nay con bỗng giật mình
Chúa là bạn đấm cùng đỉnh giang hồ
Chúa xấu xí, Chúa điên rồ
Chúa nghèo tận mạt, vong nô, bụi bờ

Chúa tui hổ, Chúa nhuốc nhơ
Tấm thân trần trụi bơ thờ thảm thương
Chỉ vì tuyệt đối khiêm nhường
Vâng theo thánh ý can trường hiến thân

Làm phạm nhân, cứu phạm nhân

M. Sao Khuê, 02-7-2015